

OVER VORM EN VLAAJ

“Kiek es Sjraar, un lekkere tas kaffie veur diech”.

“Bedank Annemie. Wilst du vlaaj erbie, sjat? De veurraad is groet genóg”.

“Jao, hierlik Sjraar, doe miech moar un stuck kiersvlaaj, sjat”.

Op de tribune kijk en luister ik verwonderd naar een corpulent echtpaar naast me. Hij met krullend grijze bakkebaarden, rode neus en ruitjesbloes. Zij in een enorm strak roze T-shirt en in een net zo enorme zwarte legging. Tussen hun in: een stapel dozen. Er blijken vlaaien in te zitten. Dat kun je verwachten in Limburg, op een tribune in Sittard. Of zoals ze hier zeggen: Zittert.

De mevrouw, die klaarblijkelijk Annemie heet, kijkt me onderzoekend aan en zegt: “Goojendaag, weit u hoe laot het optraeje begint?” Ik zeg: “Optreden van wie?” Zegt ze op zangerige toon: “Ja, schei oet... André Rieu natuurlijk!” Ik kijk het roze T-shirt ongelovig aan en zeg: “Ik denk dat u verkeerd bent hoor. André komt vandaag niet hier.” Van achter haar brillenglazen staren twee grote ogen mij zwijgend aan. Dan stoot ze de man met de bakkebaarden aan en roept: “Zie de nou wel Sjraar, ich zei noch: wat doen die sjportlui hier op het veld?” Sjraar kan nog net voorkomen dat een vlaaipunt uit z’n hand op z’n broek valt en mompelt met volle mond: “Mie, maak diech neet dik... dan kieke we vandaog toch naor die turners... ik heb dat noch noets neet gezeen...” Het echtpaar met de vlaaien heeft iets aandoenlijks. Mij bekruipt het gevoel dat ik iets aan ze moet uitleggen vandaag. Tenslotte ben ik te gast in Sittard. Bovendien is het herenteam van Prins Henrik te gast in Sittard. Dus een stukje ambassadeurschap richting lokale bevolking kan geen kwaad. Ik leg Annemie en Sjraar uit dat wij kijken naar het NK atletiek voor teams. Dat de acht beste teams van Nederland bij de dames en heren strijden voor het nationaal kampioenschap. Dat de beste vier ploegen in de eindrangschikking zich automatisch handhaven in de Ere-Divisie voor volgend jaar. En dat de plaatsen vijf tot en met acht in september opgaan voor een promotie-degradatiewedstrijd. Ik kan moeilijk peilen of mijn tribuneburen me begrijpen. “Hier, num un stuck kroezelvlaaj”, zegt Sjraar met nog steeds een volle mond. Ik gok maar naar de smaak en neem de vlaaipunt beleefd aan. Om vervolgens uit te leggen dat de partytent rechts in de bocht van de baan niet bestemd is voor publiek van André Rieu, maar voor de atleten en supporters van Prins Hendrik uit Vught. “Ut liekt wel un mesaasjesalon”, zegt Annemie geïnteresseerd. “Ja, zoiets”, antwoord ik. “Onze fysio Thomas Kortbeek masseert daar op tafel de kuiten van de PH-mannen. Dat is lopende-band-werk vandaag.”

Op het middenterrein stapt René van der Donk de ring in voor het kogelslingeren. “Wat sjafft tie nou?”, hoor ik naast me. Als René een vijfde plaats haalt met 40 meter 83 roept Annemie spontaan: “Neet te geluive! Hier... num un stuck braomelvlaaj.” Voordat ik iets kan zeggen ligt er een nieuw stuk vlaai op mijn servet. Kennelijk een ander smaakje. Vroeg in de wedstrijd behalen de PH-mannen prima resultaten. Good old Simon Vroemen bewijst nog steeds zijn waarde op de 3000 meter steeple en finisht op een tweede plaats in 9.33,44. Bij het verspringen zien we vanaf de tribune Pim Jehee in actie. Hij debuteert voor PH en is een springer van nationaal topniveau waar we nog veel plezier aan zullen beleven. Pim komt dicht bij zijn persoonlijk record en landt na 7 meter 38 in de zandbak, goed voor een derde plaats. “Dat liekt miech niks, al dat zaand in je sjoonen”, mompelt Sjraar en hij maakt een nieuwe vlaaidoos open. Even later stapt Erik Cadée de discusing in, gadeslagen door Annemie naast me. “Wie is die knappe boddiebiljer met die ijzeren vlaai?” vraagt ze. “Hij heeft krek zo’n legging aon als miech!” Na wat uitleg van mijn kant, ziet ze Erik

de overwinning behalen met 61 meter 34. Hijzelf lijkt niet onder de indruk, maar Annemie zwijmelt “neet te geluive, wat un aafsjtand!” Bijna tegelijkertijd zien we Jasper Heesbeen bij het hoogspringen in actie. Hij passeert de lat op 2 meter vijf, net zoals zijn concurrent van Lycurgus. Jasper heeft er echter maar één poging voor nodig en behaalt zo het maximale aantal punten. “Dat is ech un hoegvleger”, constateert Sjraar quasi deskundig. Hij vervolgt in mijn richting: “hier, num un lekker stuck moelbaerevlaaj” ... Ik blijf beleefd.....en het smaakt niet slecht. Het etende echtpaar naast me lijkt André Rieu al lang vergeten als we kijken naar de 400 meter. “Wauw, wat un sjnelle lui pers”, hoor ik naast me. Olaf van den Bergh wordt tweede in een fantastisch persoonlijk record van 47,71. Annemie wil hem spontaan een “stuck proemevlaaj” gaan aanbieden, maar ik zeg “nee, blijf maar zitten. Olaf moet straks de 200 meter nog lopen”. De pruimenvlaai gaat naar Sjraar, die er wel raad mee weet. Bij het hinkstapspringen scoort Jelle van Kesteren erg goed; hij wordt derde en overbrugt 13 meter 66. Enthousiast word ik van het polsstokhoogspringen. Ons jonge talent Koen Koenders springt sierlijk over 4 meter 70, goed voor vier punten. Naast me kijken er twee (met hun mond vol) sprakeloos naar de ruimtevlucht van Koen. Annemie staart me vragend aan, maar ik besluit nu even geen uitleg te geven over polsstoktechniek. Om te voorkomen dat mij weer een vlaai wordt toegeschoven. Op de 800 meter doet Jeroen Engels erg zijn best (1 minuut 59,55) en hetzelfde geldt even later voor Maarten Nabbe op de 400 meter horden (55,30 seconden) en voor Jelle Kemper op de 1500 meter (4 minuut 03,57). Maar het drietal moet veel concurrenten voor laten gaan. Ploegleider Ger loopt beneden druk schrijvend voor de tribune langs. Omdat de tussenstanden in het stadion gebrekkig worden omgeroepen, roep ik hem toe: “ligt PH nog op schema, Ger?” Ik zie hem verbaasd omhoog kijken naar de lege dozen her en der om ons heen. Hij steekt z'n duim omhoog en roept: “de vierde of vijfde plaats, het zal er om hangen...!” Mijn roze buurvrouw stoot me aan en zegt met een glimlach: “Sjraar en ik, wij hauwe op z'n tied van un Wiense Wals, hè Sjraar, maor zo'n sjport-euvenemènt is toch ook wel sjoen. En het vòlt de maog...ich nim noch un stuck zoermoosvlaaj... hier.. en dees is veur diech.” Het stuk ziet er niet smakelijk uit (het lijkt wel zuurkool....). Mijn beleefdheid begint me tegen te staan, maar ik hoor me alleen maar zeggen “dankuwel”. Ik probeer me te concentreren op de 5000 meter die zojuist begonnen is. De jonge Ralph van Houwelingen laat zich daar van z'n beste kant zien. In trance loopt hij zijn rondjes, soms dicht bij een tegenstander, soms alleen, maar in een constant hoog tempo. Sjraar mompelt: “Wauw, wat un gesjwindigkeit... moet ie de bös naor Mestreech haole?” Onder aanmoediging van zijn ploeggenoten behaalt Ralph een prima derde plaats in 14 minuut 50,62. Mijn resterend stuk “zoermoosvlaaj” heb ik intussen handig weten weg te moffelen achter een sporttas rechts van me. Dat voorkomt echter niet dat ik me wat misselijk begin te voelen als Annemie weer een kartonnen doos opent en zegt: “Zo, en dan is ut nu tied om wat te aete... ich heb noch un sjoen stuck paerevlaaj veur ons en veur diech.... en denk er aon....neet schlabbere hè..” Even wil ik opstaan en vluchten, maar ik kan het niet over m'n hart verkrijgen. Het Zitterts echtpaar is zo gastvrij en gul en bovendien voor het eerst geïnteresseerd geraakt in atletiek....(terwijl ze voor violen kwamen)....ik probeer maar te overleven en werk de “paerevlaaj” naar binnen. Gelukkig zorgt onze sterke werper Lars Timmerman voor afleiding. Zijn speer kliëft trillend het luchtruim en boort zich na 73 meter 35 in het gras. Weer hoor ik een “neet te geluive....” naast me. Een puike prestatie van Lars, goed voor een tweede plaats bij het speerwerpen. We naderen het einde van de wedstrijd en rond de partytent van Prins Hendrik neemt de spanning zichtbaar toe. Thomas heeft nog steeds kuiten op tafel liggen die

hij vakkundig masseert. Ploegleden schuifelen onrustig op hun stoel en de ploegleider probeert koortsachtig om de juiste tussenstanden uit zijn mobieltje te toveren. Nadat Olaf van den Bergh de 200 meter afgeraffeld heeft in 22,08 seconden en dus voor de tweede keer vandaag zijn uitstekende vorm etaleert, maken we ons op voor de afsluitende estafettes. Voor mij gesneden koek, maar voor mijn buurman en buurvrouw niet. Ik voel me genoodzaakt om het sympathieke stel uit te leggen wat een estafette is. En als ik het niet dacht.... het levert me nog meer vlaai op. "Loester ins good jong, ge moogt keze... erbelvlaaj of appelekouevlaaj...zeg ut maor." Ik zeg "doe dan die eerste maar". En ik denk "niet zeuren, verstand op nul en gewoon slikken". Met een gevoel alsof mijn maag elk moment kan ontploffen, zie ik dat de mannen van de 4 x 100 meter zich klaar maken. Pim, Steven, Koen en Jelle laten drie solide wissels zien. Ze finishen als vierde in een goede 42,64 seconden. Zou een podiumplaats voor de PH-mannen haalbaar zijn? Het slotstuk is zoals gewoonlijk de 4 x 400 meter. Op dit onderdeel laten Olaf, Bram, Steven en Maarten een van de beste PH-estafette-optredens van de laatste jaren zien. Ook hún tijd, 3 minuut 16,41 is goed voor een vierde plaats.

Als uiteindelijk alle behaalde punten zijn toegedeeld en geteld, blijkt dat de nationale teamtitel gewonnen is door Haag Atletiek uit Den Haag. En dat onze herenploeg evenveel punten heeft als Lycurgus uit Krommenie, goed voor een gedeelde vierde plaats. "Maar", zo leg ik aan Annemie en Sjraar uit,"-de-ploegen-kunnen-vandaag-niet-gelijk-eindigen-dus-kijken-we-naar-het-aantal-behaalde-eerste-plaatsen-per-ploeg-en-Prins-Hendrik-heeft-twee-onderdelen-gewonnen-en-Lycurgus-maar-één-dus-PH-eindigt-als-vierde-en-Lycurgus-als-vijfde-zodat-PH-sowieso-in-de-Ere-Divisie-blijft-en-geen-extra-wedstrijd-meer-hoeft-te-draaien-en-Lycurgus-wel-.....snap je?"..... "Oooohh jao", stamelt Sjraar met een wazige blik van als-jij-'t-zegt-zalt-wel-zo-zijn. "Ich kan ut neet gans volge," zegt Annemie, "maor PH heef mun hert gestole en krieg wat van miech.... we hebbe noch zeve doeze euver....waor hauwe de PH-manslui van?... greumelvlaaj, warbelevlaaj, wiemertvlaaj, krootjesvlaaj of sjpruutsjesvlaaj... zeg ut maor". Ik antwoord: "Da's heel aardig, maar onze PH-mannen houden niet van vlaai... wel van een stevige barbecue". "Neet te geluive toch?".....

Kees Heesbeen